

Povestea seminței care refuza să devină copac

Cercetă încă o dată locul unde sădise sămânța, doar pentru a constata pentru a nu știu câta oară un fapt incredibil. Din motive de neînțeles, sămânța nu voia să crească, refuza să devină copac. „O să plantez altceva aici”, mormăi în barbă proprietarul pădurii îndepărtându-se nedumerit. Dar nu ajunsese nici la 20 de metri distanță când auzi o voce cu tonalități baritonale, ca și când ar fi venit din străfunduri.

- Vezi ce se poate întâmpla?, spuse aceasta.
- Nu se va întâmpla nimic, contrazise cu îndrăzneală mica sămânță vorbele bătrânului copac. Acum nu se întâmplă nimic și tot nimic va fi și pe viitor!
- Mmmm, făcu bătrânul uimit. Va să zică, intenționat nu vrei să prinzi rădăcini și să crești? De ce procedezi așa?
- Mă mai întrebi, la anii tăi!, i-o reteză micuțul cu tupeu. Nu merită să prinzi rădăcini în lumea asta! Am auzit de păduri semețe, cu mii de ani în spate, de arbori mândri, cu crengi până la cer rețezați într-o clipă, șterși de pe fața pământului. Am văzut spectacolul asta dezolant în mintea mea și nu vreau să mă nasc. Lumea nu ne mai iubește, nu ne respectă. Oamenii neucid, chiar dacă asta poate însemna și sfârșitul lor.
- Mmmm, făcu din nou bătrânul. Lucrurile nu stau chiar așa. Vezi tu, micuțule, nu e treaba noastră să judecăm ce fac oamenii bine sau rău. Treaba noastră e să dăruim. Sau, mai bine zis, să ne dăruim. Și apoi, decizia ta de a nu prinzi rădăcini mi se pare lipsită de sens. Cum ar fi dacă soarele ar refuza să strălucescă, pe motiv că oamenii nu merită. În cazul ăsta, noi, copacii, am muri. Nu spun că universul se învâрте în jurul nostru, dar avem un cuvânt greu de spus pe lumea asta. Fără noi, aerul ar fi de nerespirat și toate animalele astea care își văd liniștite de-ale lor nu ar mai avea o casă. Uită-te la vulpea de colo sau la veverița cu pui, care se joacă printre crengile mele. Oamenii ar fi săraci, mai triști și mult mai bolnavi. Imaginează-ți cum ar fi să nu auzi dimineața cântecul graurilor, al privighetorilor sau sporovăiala înțepată a coțofenelor!

A close-up photograph of a hand holding a single, light-colored seed between the thumb and index finger, positioned above a layer of dark, rich soil.

În locul acestora, o tăcere mormântală s-ar așterne ca o piatră peste pământul arid. Așa ar arăta lumea dacă noi nu am exista. Sunt însă și oameni cărora le pasă de noi, care ne îngrijesc și ne iubesc. Pe aceștia îi răsplătim cu tot ce avem mai bun: lemn pentru foc și construcții, celuloză pentru hârtie, spații de relaxare. Mai nou, am înțeles că vor produce și haine din copaci. Și ține cont de ceva: în locul fiecărui copac care se transformă în bunuri pentru oameni, alți patru se nasc în locul lui.

Bătrânul făcu o pauză, urmărindu-și fără grabă firul gândurilor.

- Vezi tu, mai zise el. Acum ești doar o sămânță de sequoia gigantic. Dar ține cont că fiecare sămânță e promisiunea a ceea ce poate deveni. În miezul tău există o energie care te poate îndreapta spre cer. Elibereaz-o! Înălță-te zeci de metri de la pământ, fii casă pentru păsări și insecte, bun prieten al oamenilor. Vei trăi milenii după milenii, așa că poți să devii cu ușurință memoria noastră, a tuturor și să le amintești oamenilor că viitorul lor este strâns împletit între crengile noastre.

La aceste vorbe, mica sămânță de sequoia gigantic căzu pe gânduri. Lăsă capul în pământ și nu zise nimic, dar timid, aproape pe nesimțite, rădăcinile începură să-i crească.

Notă:

Orice asemănare cu fapte sau personaje reale, în povestea de mai sus, nu este întâmplătoare, ci voită. Există companii care demonstrează că practicile sustenabile se pot împleni în mod firesc cu planurile de afaceri. Una dintre aceste companii este Pehart, cel mai mare producător și procesator de produse de hârtie pentru uz casnic din România și unul din cei mai mari producători de hârtie tissue din sud-estul Europei. Adeptă a unei politici responsabile de achiziții, cea mai veche fabrică de hârtie din România a căutat soluții prietenoase cu mediul, viabile economic și le-a găsit peste graniță, la mii de kilometri distanță, pentru că industria de celuloză certificată din România nu mai există. Södra, cel mai mare grup de proprietari din industria forestieră suedeză, este principalul furnizor de celuloză certificată al companiei românești Pehart. Cea mai veche fabrică de hârtie de la noi, cu tradiție de aproape două secole se concentrează pe sustenabilitate în tot lanțul de producție — de la materia primă provenită din surse atent verificate, la procesul de producție în care sunt folosite tehnologii performante, alternative mai sustenabile și economice ale practicilor convenționale. Pehart utilizează ambalaje din materiale reciclabile 100%, pentru unele produse, cum ar fi Pufina Natura chiar ambalaje biodegradabile și preferă să folosească pentru transportul mărfurilor trenul, variantă mai puțin poluantă. Cea mai veche fabrică de hârtie din România este în acest moment și cea mai modernă. Tradiția se împletește cu practicile sustenabile și cu inovația — Pehart utilizează pe liniile de producție tehnologii de ultimă generație, printre cele mai performante modele din industrie, la nivel global.

Știați că...

 Pădurile acoperă 30% din suprafața pământului și constituie habitatul pentru milioane de specii, sunt sursă de aer și apă curată, esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice.

 Un studiu realizat de ONU arată că pădurile pot scoate din sărăcie un miliard de oameni prin crearea a 80 de milioane de locuri de muncă „verzi”.

 În fiecare an, 10 milioane de hectare de pădure dispar la nivel global.

 Defrișările la nivel mondial produc anual pagube de 80 de miliarde de dolari.

 Lipsa vegetației și biodiversitatea scăzută sunt factori cu rol semnificativ în apariția virusurilor zoonotice (care trec de la animal la om) cum ar fi Covid-19. Studiile arată că epidemiile sunt mai frecvente în zonele defrișate sau cu monoculturi.

 Hârtia provenită din celuloză certificată este mult mai prietenoasă cu mediul decât cea reciclată. Principalul avantaj al celulozei este că sunt reduse emisiile de carbon. Acesta rămâne păstrat în fibra de celuloză. În schimb, hârtia reciclată necesită tratament chimic pentru albire (poluează apele), are ciclul de reciclare redus și nu este viabilă economic.

 Exemplul Södra este o poveste cu multe învățături pentru lumea de azi. În secolul 18, în zona de sud a Suediei, existau puține păduri. Majoritatea fuseseră tăiate pentru a face din ele bărci și butoaie. Timp de aproape două secole, în zona care nu excela prin prosperitate s-a practicat oieritul. Legislația inspirată a condus ulterior la plantarea de păduri și asocierea a peste 52.000 de proprietari într-o asociație economică profitabilă, cea mai mare de acest tip din Suedia. Paradoxal, o legislație similară există și în România.

A close-up photograph of a hand holding a single, light-colored acorn, positioned above a layer of dark, rich soil. The background is a blurred green forest.

 Pădurile gestionate de asociații de proprietari (ca în exemplul Södra) sunt riguros controlate. Fiecare proprietar are acces la un sistem informatic complex care oferă date despre floră, faună, lucrările care trebuie efectuate. Sunt create adevărate ecosisteme, în care tăierile sunt strict controlate. Mai mult, proprietarii au obligația să lase 10% din suprafața pădurii virgină. În acele spații protejate nu au voie să intre nici măcar proprietarii.

 Așa cum spunea unul dintre personajele poveștii de mai sus, furnizorul principal de celuloză certificată al Pehart, Södra, va produce haine din copaci.